

IV. Den udtalte vilje til at nå et resultat bestod selv om det ikke lykkedes at forhandle sig frem til en fælles substantiel tekst inden den 24. oktober 1970. Konsultationerne mellem forslagsstillergrupperne fortsatte, og på et møde den 16. november 1970 besluttedes det at nedsætte en redaktionsgruppe bestående af to medlemmer fra hver af de fire grupper af forslagsstillere. Redaktionsgruppen, der fik til opgave at udarbejde en fælles substantiel tekst på grundlag af de fire fremlagte forslag, kom til at bestå af Belgien, Italien, Polen, Bulgarien, Jugoslavien, Indien, Brasilien og Ecuador.

Efter langvarige forhandlinger i såvel redaktionsgruppen som i den større gruppe bestående af samtlige forslagsstillere samt de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet lykkedes det i den 11. time at nå til enighed om et fælles deklaraationsforslag, som blev fremlagt i 1. udvalg den 12. december 1970 af Brasilien på vegne af de 8 lande, der havde haft sæde i redaktionsgruppen, samt Zambia, der i et vist omfang havde deltaget i redaktionsgruppens forhandlinger.

Barbados, Bolivia, Burundi, Colombia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras, Irak, Jamaica, Malaysia, Mauritius, Mexico, Nigeria, Panama, Paraguay, Rumænien, Sierra Leone, Singapore, Somalia, Tjekkosllovakiet, Trinidad og Tobago, Ungarn, Uruguay og Venezuela anmeldte sig efterfølgende som medforslagsstillere til det fælles deklaraationsforslag.

Ved afstemningen om deklaraationsforslaget i 1. udvalg den 14. december 1970 meddelte Thailand, at det ikke deltog i afstemningen på grund af den skæbne, der var overgået et af den thailandske delegation fremsat ændringsforslag. Thailand havde oprindeligt fremsat et ændringsforslag til de tidligere fremlagte udkast, der understregede sikkerhedsrådets og først og fremmest de permanente medlemmers ansvar for oprettelse af fred og sikkerhed og — med tydeligt sigte på Indokina — opfordrede til en mere effektiv indsats i områder, hvor freden og sikkerheden er særligt truet. Thailand fremsatte et tilsvarende ændringsforslag til redaktionsgruppens deklaraationsforslag, men forslaget kom ikke til afstemning, idet 1. udvalg forinden med 41 stemmer for (bl. a. de socialistiske lande), 7 imod (bl. a. USA, Frankrig og Storbritannien), medens 53 lan-

de (herunder de nordiske lande) afstod, havde vedtaget et af Indien fremsat og af Saudi-Arabien ændret ændringsforslag til det thailandske ændringsforslag. Det indisk-saudi-arabiske ændringsforslag blev indføjet som ny paragraf 13 i deklaraationsforslaget.

Et pakistansk ændringsforslag, som ændret af Saudi-Arabien, der tog sigte på at kvalificere udtrykket koloniherrredømme i operative 17 blev vedtaget med 81 stemmer for, 1 (Barbados) imod, medens 25 lande (herunder de nordiske lande) afstod.

Deklaraationsforslaget med de to nævnte ændringer blev herefter vedtaget med 106 stemmer for, 1 (Sydafrika) imod, medens 1 (Portugal) afstod.

Plenarforsamlingen vedtog den 16. december 1970 deklaraationsforslaget med 120 stemmer for, 1 (Sydafrika) imod, medens 1 (Portugal) afstod. (Res. 2734 (XXV)).

V. Deklaraationen om styrkelse af den internationale sikkerhed, der findes optrykt som bilag 30 i en foreløbig oversættelse til dansk, må i det store og hele betegnes som et tilfredsstillende dokument. Deklaraationen indeholder selvsagt formuleringer, som man fra dansk side kunne have ønsket anderledes, men det må herved erindres, at der er tale om en nøje afbalanceret kompromistekst, der har skullet imødekomme så godt som samtlige medlemslandes synspunkter. Iøvrigt skal deklaraationen, der i vidt omfang er baseret på formuleringer fra FN-pagten samt henholdsvis jubilæumsdeklaraationen og deklaraationen om folkeretlige principper vedrørende venskabelige forbindelser og samarbejde mellem staterne, ikke så meget bedømmes efter sit indhold som på baggrund af den positive kendsgerning, at samtlige landegrupper har vist vilje til at forhandle om et så centralt emne som styrkelse af den internationale sikkerhed og vilje til at bøje af i kompromisets ånd.

Koreaspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 98).

1. Koreaspørgsmålets optagelse på generalforsamlingens dagsorden såvel som selve Koreadebatten i 1. udvalg følger med usvigelig sikkerhed det samme mønster år efter år. Indlæggen i debatten var som sædvanlig